

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w sprawie

z zażalenia **M. B.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] z dnia 29 kwietnia 2020 r., sygn. akt PR 2 Ds. [...] o odmowie wszczęcia śledztwa

w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 lipca 2023 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w X.

zawartego w postanowieniu z dnia 19 czerwca 2023 r., sygn. akt II Kp 1040/20/S

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w N.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2023 r., sygn. akt II Kp 1040/20/S, Sąd Rejonowy w X., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem przekazania sprawy z zażalenia M B. Wnioskujący Sąd wskazał, że sprawa niniejsza dotyczy sędziów Sądu Rejonowego w X., którym M. B. zarzuca niedopełnienie obowiązków, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

W ocenie wnioskującego Sądu sytuacja tego rodzaju może stwarzać u postronnego obserwatora, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w Sądzie Rejonowym w X. w sposób obiektywny. Co, więcej, jak wskazano w postanowieniu, poszczególni sędziowie Wydziału Karnego tego Sądu złożyli wnioski o wyłączenie ich od rozpoznania tej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w X. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie.

Korzystanie z właściwości z delegacji przewidzianej ustawowo w przepisie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) – i jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia.

W niniejszej sprawie, istotnie, sprawa dotyczy żałalenia M. B. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] z dnia 7 czerwca 2021 r., sygn. akt PR 2 Ds. [...] o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych – sędziów Sądu Rejonowego w X..

Jak wskazano w postanowieniu sprawa dotyczy sędziów tego Sądu, którzy złożyli już wnioski o wyłączenie ich od rozpoznania sprawy. Wydanie orzeczenia w tej konkretnej sprawie mogłoby zatem budzić podejrzenia, co do braku sprawiedliwego i obiektywnego rozstrzygnięcia.

Dla uniknięcia w takim wypadku zarzutów, które mogłyby rzutować na brak obiektywizmu i bezstronności przy rozpoznaniu sprawy, celowe jest, by była ona rozpoznana przez inny Sąd Rejonowy, podlegający zwierzchnictwu innego Sądu Okręgowego. Stanowisko takie jest zgodne z dotychczasową praktyką Sądu Najwyższego (vide: m. in. postanowienie z dnia 7 czerwca 2018 r., V KO 41/18, LEX nr 2506137). Mając na względzie zrozumiałą i przekonującą argumentację przedstawioną w uzasadnieniu wystąpienia sądu właściwego miejscowo i rzeczowo do rozpoznania wniesionego środka odwoławczego, uznać należało, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem rozpoznania sprawy do innego sądu równorzędnego. Nic nie stoi obecnie na przeszkodzie, aby sądem tym był Sąd Rejonowy w N., który pozostaje poza obszarem właściwości Sądu Okręgowego w X., a jednocześnie znajduje się w stosunkowo bliskiej odległości od

K. i ewentualny dojazd stron, czy świadków, nie powinien stanowić nadmiernej uciążliwości.

Z tych też powodów orzeczono jak w sentencji.

[JML]

[ł.n]